

§ 2. Pomoc PZU z funduszu prewencyjnego może być udzielona jako:

- 1) bezzwrotny zasilek,
- 2) kredyt rozprowadzany przez Bank Rolny na podstawie instrukcji wydanej przez Bank Rolny w porozumieniu z PZU.

§ 3. Z pomocy PZU, o której mowa w § 2, mogą korzystać:

- 1) członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) indywidualni właściciele budynków położonych na wsi,
- 3) indywidualni właściciele budynków położonych w miastach i związanych z gospodarstwem rolnym.

§ 4. Osoba spośród wymienionych w § 3 może otrzymać pomoc z PZU, jeżeli rozbierze stary budynek o zużyciu ponad 70% i przystąpi do budowy nowego budynku o ogniotrwałym pokryciu dachowym, zgodnie z planem sytuacyjnym, zatwierdzonym przez właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego.

§ 5. 1. Wysokość pomocy PZU, o której mowa w § 2, nie może przekroczyć 20% wartości nowego budynku i nie

może być wyższa od aktualnej sumy ubezpieczenia rozbieranego budynku.

2. Podstawę do ustalenia wysokości pomocy PZU stanowi dokumentacja techniczno-kosztorysowa nowego budynku, zatwierdzona przez właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego, a w braku takiej dokumentacji — szacunek na podstawie obowiązujących norm szacunkowych PZU.

§ 6. Pomocy udziela PZU przez swoje terenowo właściwe jednostki organizacyjne w ramach planów i regulaminu działalności zapobiegawczej, uchwalanych przez Radę Ubezpieczeniową.

§ 7. Zobowiązuje się Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Ubezpieczeń do określenia szczegółowych zasad i trybu udzielania pomocy PZU, o której mowa w niniejszym zarządzeniu.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

13

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 9 stycznia 1962 r.

w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego przez organy ochrony kolei.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79 i Nr 69, poz. 434) oraz § 2 ust. 2 zarządzenia nr 201 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1961 r. w sprawie nadania niektórym organom administracji państwowej uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr 78, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przełożoną władzą służbową uprawnioną do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu za czyny oznaczone w upoważnieniu — są:

- 1) Komendant Główny Służby Ochrony Kolei — dla personelu Komendy Głównej Służby Ochrony Kolei oraz komendantów okręgowych służby ochrony kolei;
- 2) komendanci okręgowi służby ochrony kolei — dla pozostałych organów ochrony kolei.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 14 stycznia 1962 r.

Minister Komunikacji: *w z. D. Tarantowicz*

14

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 9 stycznia 1962 r.

w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywiny w drodze mandatu karnego przez organy sanitarno-epidemiologiczne kolejowej służby zdrowia oraz ustalenia wykroczeń, za które można nakładać mandaty karne.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79 i Nr 69, poz. 434) oraz § 2 ust. 2 zarządzenia nr 201 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1961 r. w sprawie nadania niektórym organom administracji państwowej uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr 78, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przełożoną władzą służbową uprawnioną do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywiny w drodze mandatu karnego przez organy sanitarno-epidemiologiczne kolejowej służby zdrowia za wykroczenia popełnione na obszarze kolejowym przeciwko obowiązującym przepisom sanitarnym i sanitarno-porządkowym — są:

- 1) dyrektor Centralnego Zarządu Służby Zdrowia — dla personelu sanitarno-epidemiologicznego w Centralnym

Zarządzie i Głównym Inspektoracie Sanitarnym Polskich Kolei Państwowych;

- 2) dyrektorzy okręgów kolei państwowych — dla naczelników zarządów służby zdrowia w dyrekcjach;
- 3) naczelnicy zarządów służby zdrowia w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych — dla pozostałego personelu sanitarno-epidemiologicznego kolejowej służby zdrowia.

2. Przez użyte w zarządzeniu określenie „obszar kolejowy” rozumie się wydzieloną powierzchnię gruntu:

- 1) przeznaczoną do utrzymania i eksploatacji kolei wraz ze znajdującymi się na nim taborem kolejowym, budowlami i urządzeniami służącymi do eksploatacji kolei oraz budynkami użytkowymi i mieszkalnymi;
- 2) położoną poza terenem określonym w pkt 1, a będącą w zarządzie i użytkowaniu jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i innych poza przedsiębiorstwem „Polskie Koleje Państwowe” jednostek organizacyjnych resortu, których pracownicy

objęci są kolejową opieką lekarską, wraz ze znajdującymi się na nim taborem kolejowym, budowlami i urządzeniami.

3. Obszar kolejowy obejmuje miejsca i urządzenia zarówno przeznaczone do użytku publicznego, jak i stanowiące zamknięte obiekty zakładów pracy.

§ 2. Wykroczenia, za które upoważnione organy sanitarno-epidemiologiczne kolejowej służby zdrowia mogą nakładać i ściągać grzywny w drodze mandatu karnego, oraz wysokość tych mandatów określa załącznik do zarządzenia.

§ 3. Nałożenie mandatu karnego na pracownika, który dopuścił się wykroczenia w czasie lub w związku z wykonywaniem służby, nie zwalnia go od odpowiedzialności dyscyplinarnej (służbowej).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 14 stycznia 1962 r.

Minister Komunikacji: w z. *D. Tarantowicz*

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 stycznia 1962 r. (poz. 14).

WYKROCZENIA, ZA KTÓRE UPOWAŻNIONE ORGANY SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNE KOLEJOWEJ SŁUŻBY ZDROWIA MOGĄ NAKŁADAĆ I ŚCIAGAĆ GRZYWNY W DRODZE MANDATU KARNEGO

I. Wykroczenia przeciwko przepisom sanitarnym.

1. Niezachowanie higieny w publicznych miejscach spożycia (w sklepach, restauracjach, jadalniach, bufetach, kawiarniach, cukierniach i innych podobnych zakładach na terenie kolejowym, w tym również w wagonach kolejowych), w których podaje się środki żywności, a mianowicie:

- 1) nieprzestrzeganie higieny osobistej przez zatrudniony personel (brudne ręce, brak odzieży ochronnej, brudna odzież itp.);
- 2) nieutrzymywanie pomieszczeń zakładu oraz urzędzeń, sprzętu i naczyń używanych w zakładzie w nienaganej czystości;
- 3) niezaopatrzenie pomieszczeń gospodarczych zakładu w ciepłej porze roku w siatki ochronne;
- 4) niehigieniczne przechowywanie artykułów, surowców i półfabrykatów żywności i gotowych potraw
— mandat w wysokości 100 zł.

Podstawa prawna: art. 34 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311), art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198, z 1949 r. Nr 25, poz. 174 i z 1959 r. Nr 27, poz. 170) w związku z rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 13 maja 1937 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla publicznych miejsc spożycia (Dz. U. Nr 41, poz. 327).

2. Niezgłoszenie do urzędowego badania na włośnię i niepoddanie temu badaniu mięsa świń poddawanych ubojowi na potrzeby własne gospodarstwa domowego

— mandat w wysokości 100 złotych.

Podstawa prawna: art. 32 pkt 5 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. z 1933 r. Nr 60, poz. 454, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) w związku z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 17 listopada 1953 r. w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń (Dz. U. Nr 49, poz. 243).

II. Wykroczenia przeciwko przepisom o utrzymaniu czystości i porządku.

A. Na terenach kolejowych położonych w administracyjnych granicach miast i osiedli:

- 1) niedopełnienie obowiązku obejmującego: zmiatanie, zbieranie, gromadzenie i usuwanie nieczystości w przeznaczonych do tego urządzeniach:

— z części zabudowań przeznaczonych do wspólnego użytku mieszkańców i z powierzchni pomiędzy zabudowaniami,

— z terenów nie zabudowanych;

- 2) niewyposażenie nieruchomości w urządzenia do gromadzenia nieczystości, służące do wspólnego użytku ogółu mieszkańców nieruchomości;

- 3) nieprzestrzeganie czystości i porządku w pomieszczeniach przeznaczonych do wspólnego użytku mieszkańców (bramy, podwórka, korytarze, klatki schodowe, ustępy, strychy, pralnie domowe itp.) przez:

a) wystawianie sprzętów i innych przedmiotów oraz pozostawianie zbiorników z nieczystościami na klatkach schodowych, korytarzach bądź innych miejscach do tego nie przeznaczonych,

b) wylewanie bądź wyrzucanie nieczystości z okien lub balkonów,

- c) trzepanie odzieży, pościeli itp. w oknach lub na balkonach

— mandat w wysokości 50 złotych.

Podstawa prawna: art. 13 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 167), a co do pkt 3 — w związku z § 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 24 lutego 1960 r. w sprawie określenia zakresu obowiązków dozorców domów (bloków, kolonii) oraz innych osób zobowiązanych do utrzymania porządku i czystości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 14, poz. 81).

B. Na terenach kolejowych położonych w granicach administracyjnych gromad:

- 1) zanieczyszczanie nieruchomości (klatek schodowych, bram, podwórek, ustępów podwórzowych, obejść gospodarskich itp.);
- 2) wystawianie sprzętów oraz pozostawianie zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościami na klatkach schodowych bądź w innych miejscach do tego nie przeznaczonych;
- 3) trzepanie odzieży, pościeli itp. w oknach i na balkonach

— mandat w wysokości 50 złotych.

Podstawa prawna: art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198, z 1949 r. Nr 25, poz. 174 i z 1959 r. Nr 27, poz. 170) w związku z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306).

III. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego w zakresie nie objętym częścią II.

- 1) zanieczyszczanie lub zaśmiecanie obszaru kolejowego, a w szczególności pomieszczeń stacyjnych, peronów, torów, ramp, placów i ładowni, studzien;
- 2) zanieczyszczanie wagonów, a w szczególności umieszczenie w wagonie nóg w obuwiu bezpośrednio na miejscach do siedzenia lub do leżenia;
- 3) umieszczanie w wagonie na miejscach do siedzenia zwierząt lub przedmiotów mogących zanieczyścić miejsce do siedzenia;
- 4) korzystanie z ustępów podczas postoju pociągów na stacjach

— mandat w wysokości 50 złotych.

Podstawa prawna: art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311).

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oплата za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1573-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 4 § 5, poz. A. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeżewie Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.
